

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-16682
Den 17. november 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 14 til L 54, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Pligt til udskiftning eller nedlæggelse af visse fyringsanlæg til fast brændsel ved ejerskifte af fast ejendom) stillet 12. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 14

”Hvilken reduktion i partikelforening er der opnået ved den skrotningsordning for gamle brændeovne ældre end fra 1995, som er løbet tør for penge i 2020, og hvad har prisen været pr. tons reduktion i partikelforening?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som med bistand fra Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE) har udarbejdet et estimat for partikelreduktion som følge af skrotningsordningen.

Miljøstyrelsen oplyser, at skrotningsordningen for brændeovne og pejseindsatser løb fra den 4. februar 2019 til den 30. juni 2020, hvor puljens midler blev opbrugt. Ud af det samlede antal skrottede ovne, er 12.692 ovne udskiftet til en nyere model, og 5.790 ovne er nedlagt helt.

Partikelreduktionen ved skrotningsordningen er estimeret til 260 tons i året efter afslutningen af ordningen, under antagelse af, at 50 pct. af de skrottede ovne er fra før 1990 og de resterende 50 pct. er fra 1990-1995. Beregningerne er behæftet med en vis usikkerhed, da de er baseret på en række antagelser og gennemsnitsbetragtninger. For at illustrere spændet har DCE foretaget en følsomhedsanalyse af aldersfordelingen af de skrottede ovne. Hvis fordelingen i stedet er 100 pct. ovne fra før 1990, vurderes partikelreduktionen at være 360 tons PM_{2,5}/år. Endelig vurderes en fordeling på 100 pct. ovne fra 1990-1995 at resultere i en partikelreduktion på 160 tons PM_{2,5}/år.

Det er vigtigt at bemærke, at skrotningsordningen også vil medføre en reduktion af partikler i de efterfølgende år, men i takt med, at de gamle ovne naturligt ville være blevet udskiftet eller nedlagt uden skrotningsordningen, falder effekten, som følge af ordningen med tiden. Det er DCEs vurdering, at det vil være for spekulativt at antage en hypotetisk restlevetid for ovnene, hvis de ikke var blevet skrottet eller udskiftet som følge af skrotningsordningen. Dermed kan den angivne miljøgevinst betragtes som et øvre skøn over, hvor stor skrotningsordningens miljøeffekt har været det første år efter skrotningsordningens afslutning, da der ikke tages hensyn til, hvor mange brændeovne, der ville være blevet skrottet ”naturligt” i perioden, hvor ordningen virkede.

Det bemærkes dertil, at der forventeligt netop har været et vist dødvægtstab i ordningen, da der gennemsnitligt er en vis årlig ’naturlig’ udskiftning af ældre brændeovne, som dog sker i alle alderskategorier, hvor skrotningsordningen kun omfattede brændeovne fra før 1995. Miljøstyrelsen har i den forrige skrotningsordning i 2015-16 vurderet, at mindst halvdelen af de støttede skrotninger/udskiftninger var ekstra ud over den naturlige udskiftning, altså et dødvægtstab på op mod 50 pct.

På den baggrund har det ikke været muligt at foretage en dækkende beregning af, hvad prisen har været pr. tons reduktion i partikelforurening.

Lea Wermelin

/

Mikkel Dam Schwartz